

han tage og læse efter, hvad der staar i Folketings-tidenden for 1903—04, Sp. 2874 ff. (Stemmer: Lad os faa at vide, hvad det er, der er ingen, som forstaar et levende Mukderaf.), saa vil det ærede Medlem se, at det er akkurat de samme Argumenter, han der fører i Marken imod det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), idet han til Slutning samler dem i dette: Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i Krudttaarnssagen i sin Tid ikke gjorde Indsigelse, skønt han vidste, at der til Flytning af Krudttaarnene disponeredes over Midler, som vare indvundne paa anden Maade, er det noget sent, at han kommer og gør stærke Ophævelser nu paa dette Tidspunkt, da vi jo forhandlede om Krudttaarnsagen i Efteraaret 1902. Nu kan det ærede Medlem selv læse det efter, og han vil da finde, at akkurat det samme gælder nu; det er noget sent at komme og gøre Ophævelser over, at der ikke fra Finansudvalgets Side eller fra hans egen Side er truffet nogen som helst Forholdsregel med Hensyn til det Overskud, han selv vidste, der maatte være efter de Forhandlinger, der bleve førte i Finansudvalget i Fjor, og det er noget sent, eftersom han ikke har gjort nogen som helst Indsigelse mod det i Efteraaret 1904, da han fik Oplysning om, baade at der lavedes Rekyrfiler, og at der tjentes store Beløb derpaa. Det ærede Medlem kan i Rigsdagstidenden paa det Sted, jeg har citeret, finde, at man overfor ham med Rette kan benytte det samme Udtryk, som han benyttede overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds: Man skal sige til i Tide og siden tie stille.

Zahle: Jeg har en Fornemmelse af, at det havde været fornuftigere, om den ærede Ordfører (J. Jensen) havde tiet stille i Aften. Jeg har ikke forstaaet en eneste Smule af den lange Udvikling, den højtærede Ordfører her stod og gav os, og jeg begriber ikke, hvad det er, han vil. Vi flyttede i sin Tid Krudttaarnene, fordi det var farligt for København at have dem liggende, hvor de laa, men hvad det kommer denne Sag ved, ved jeg ikke. Naar den ærede Ordfører siger, at der alle Aar igennem af Højres Ministre er blevet brugt til Militærudgifter, Penge, som ere indvundne paa de militære Fabrikker, skal jeg tillade mig at opfordre den ærede Ordfører til at gøre Rede for, hvad det er for Ministre, der have brugt saadanne Penge, og hvad det er for Be-

løb, de have brugt. Det er en noget dristig Beskyldning at udslynge imod en hel Række efter hverandre følgende Ministre, at de have baaret sig saaledes ad, naar man aldeles ikke belægger det med Bevis.

Geværfabrikken har, saa vidt jeg kan faa ud af de Oplysninger, der ere os forelagte, i sin Tid haft en stor Bestilling, som daværende Krigsminister Thomsen fik Lov til at lade udføre paa Betingelse af, at Staten hverken havde Gevinst eller Tab af den. Saa har Krigsminister Thomsen alligevel indvundet noget over 25,000 Kr. og ganske ulovligt forbrugt dem. Derefter har, saa vidt jeg har faaet oplyst, Geværfabrikken ingen større Bestilling haft, før Krigsminister Madsen fik Bestillingen paa nogle Rekylgæværer og derpaa tjente de Penge, som den nuværende Forsvarsminister har brugt, uden at Bevillingsmagten har faaet noget som helst at vide derom.

Saa sagde den ærede Ordfører, at jeg skulde se, hvem jeg kunde faa til at tro, at den højtærede Forsvarsminister var bleven tvungen til at give Oplysninger om denne Sag. Jeg vil dog spørge den ærede Ordfører: Har Forsvarsministeren meddelt Finansudvalget noget som helst om denne Sag, før han var nødt dertil, fordi han blev spurgt? Den ærede Ordfører mener dog vel ikke, at det er en fuldstændig frivillig Sag, om en Minister svarer, naar han faar Spørgsmaal om Statsanliggender fra Finansudvalget? Han er vel nødt til at svare, naar vi spørge om den Slags Ting; og før vi havde spurgt og derved fremkaldt en Situation, i hvilken den højtærede Forsvarsminister var nødt til at give Oplysning, før fremkom der intet som helst fra den højtærede Minister.

Den ærede Ordfører synes ikke at kunne forstaa, at der er Forskel paa, at man, naar man driver en Fabrikationsvirksomhed, anvender mindre Beløb til Driftsudgifter og paa, at man, naar man staar i Spidsen for en Statsfabrik, uden videre tillader sig at anvende indvundet Nettoudbytte til en Forøgelse af forskellige Konti paa Finansloven. Jeg tror dog, at naar den ærede Ordfører ikke vil være mere indskrænket, end han af Naturen er — og han har jo af Naturen gode Evner —, vil han let komme til Klarhed over, at der er en væsentlig Forskel paa de to Ting. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger overfor den ærede Ordfører.

Jeg skal saa blot gøre en almindelig Bemærkning. Det Parti, jeg tilhører, vil ikke stemme for den Forøgelse af Ammunitionskontoen paa 23,000 Kr., som er